

Lisäksi suunniteltiin kahden uuden erityisteemaryhmän/-verkoston (filosofian ryhmän ja perhe, vanhemmuus ja kotikasvatus -ryhmän) perustamista.

Päivillä jaettiin Suomen kasvatustieteellisen seuran väitöskirjapalkinto KT, FL Pasi Reinikaiselle (Jyväskylän yliopisto) ja gradupalkinto KM ClaryAnn Stillille (Åbo Akademi). Iltatilaisuudessa paljastettiin professori Erkki Olkinuoran muotokuva. Olkinuora eläköityi 1.9.2008 kasvatustieteen professorin virasta. Päivistä on tekeillä kokoelmajulkaisu johon muun muassa suomennetaan molempien pääpuhujien esitykset. Kiitän ryhmien puheenjohtajia avusta ja ideoista tämän konferenssiraportin kirjoittamisessa.

KM, FM Sirkku Rautakilpi on jatko-opiskelija Turun yliopiston kasvatustieteen ja kulttuurihistorian laitoksilla.

Kansainvälinen *Oral History and Ethics* -symposiumi Helsingissä 3.-4.12.2008

Ulla Savolainen

FOHN eli *Finnish Oral History Network* on suomalaisten muistitiedosta kiinnostuneiden tutkijoiden verkosto. Verkosto toimii muistitietotutkijoiden yhteistyötä vahvistavana yhdysiteenä järjestäen kansainvälisiä ja kotimaisia tutkijatapaamisia ja seminaareja. Verkoston tavoitteena on lisätä muistitietotutkimuksen näkyvyyttä sekä toimia avoimena ja vapaa-omatoisena yhteisönä kaikille tutkijoille, jotka ovat kiinnostuneita muistitietotutkimuksesta, muistitiedon keräämisestä ja muistitietotutkimuksen metodologiaan liittyvistä kysymyksistä. FOHN -verkosto on yhteydessä myös moniin kansainvälisiin muistitietotutkimuksen tutkijaverkostoihin ja organisaatioihin.

FOHN -verkosto perustettiin vuonna 2002, mutta jo tätä ennen suomalaisten muistitietotutkijoiden tapaamisissa oli ollut esillä ajatus yhteistyöverkoston tarpeellisuudesta. Yhteisö sai virallisesti alkunsa vuonna 2002 Joensuun yliopistossa järjestetyssä tohtorikoulutettavien tapaamisessa ja jo samana vuonna järjestettiin Helsingissä kaksipäiväinen tohtorikoulutettaville tarkoitettu *Oral History – The Challenges of Methodology* -seminaari, jonka pääpuhujina olivat kansainvälisesti tunnetut muistitietotutkijat Alessandro Portelli (University of Rome, La Sapienza) ja Jorma Kalela (Turun yliopisto). Portelli kommentoi seminaarissa myös opiskelijoiden esitelmiä. Helsingin seminaaria seurasi keväällä 2004 *Methodological Choices in Oral History* -symposiumi Turun yliopiston kulttuurien tutkimuksen osaston tutkijakoulussa. Tämän symposiumin pääpuhujina olivat Alessandro Portelli ja Vieda Skultans (Bristol University, UK). Verkosto jatkoi muistitietotutkimukseen liittyvien tapahtumien organisointia. Marraskuussa 2006 Helsingissä pidettiin kansainvälinen *Memory and Narration. Oral History Research in Northern European Context* -symposiumi, jonka FOHN -verkosto järjesti yhteistyössä Suomalaisen Kirjallisuuden Seuran, Kulttuuristen tulkintojen tutkijakoulun ja Helsingin yliopiston folkloristiikan oppiaineen kanssa. Vuoden 2006 symposiumin pääpuhujina olivat Ronald Grele (Columbia University, USA) ja Joanna Bornat (Open University, UK).

Helsingissä 3.–4.12.2008 järjestetty *Oral History and Ethics* -symposiumi oli jatkoa FOHN -verkoston järjestämille kansainvälisille muistitietotutkijoiden kokoontumisille. Muita symposiumin järjestäviä tahoja olivat Suomalaisen Kirjallisuuden Seura, Helsingin yliopiston kulttuurien tutkimuksen laitos (Suomen Akatemian Keksityt sankarit -hanke) ja Kulttuuristen tulkintojen tutkijakoulu. Symposiumi pidettiin Helsingin Kruununhaassa Tieteiden talossa. Symposiumin käytännön järjestelyistä vastasivat pääasiallisesti dosentit Ulla-Maija Peltonen ja Kirsti Salmi-Niklander Helsingin yliopistosta. Symposiumilla oli kunnia saada pääpuhujiksi Dr. Robert Perks British Librarystä ja VTT Arja Kuula Tampereen yliopiston Yhteiskuntatieteellisestä tietoarkistosta.

Oral History and Ethics -symposiumi keskittyi käsittelemään erityisesti muistitietotutkimukseen, muistitiedon keruuseen ja sen tallentamisen liittyviä eettisiä kysymyksiä. Symposiumi oli kaksipäiväinen ja sen työryhmiin oli ilmoittautunut yhteensä 21 muistitietotutkijaa mukaan lukien työryhmien vetäjät. Esitelmät ja työryhmät keräsivät kuulijoikseen muistitietotutkimuksen ja etiikan suhteesta kiinnostuneita muistitiedon parissa työskenteleviä tutkijoita sekä muuta aiheesta kiinnostunutta yleisöä. Symposiumin osallistujakunta oli varsin kansainvälistä ja kaiken kaikkiaan symposiumiin osallistui vieraita ainakin seitsemästä eri maasta.



Kuvassa Oral History and Ethics -symposiumin osallistujia. Kuva: Tomáš Bouška 2008.

Ensimmäisen symposiumipäivän pääpuhujina olivat tohtori Robert Perks British Librarystä sekä FT dosentti Ulla-Maija Peltonen Helsingin yliopistosta. Robert Perks toimii muistitiedon kuraattorina British Libraryn äänitearkistossa, jossa hän on työskennellyt vuodesta 1988 lähtien. Arkistotyönsä lisäksi Perks hoitaa erilaisia tehtäviä useissa kansainvälisissä muistitietotutkimukseen liittyvissä organisaatioissa ja yhteisöissä. Hän on muun muassa *Oral History: The Journal of the Oral History* -julkaisun toimittaja. Robert Perksin julkaisuihin kuuluvat muun muassa *Oral History, Health and Welfare* (Routledge, 2000), *Ukraine`s Forbidden History* (Dewi Lewis Publishing, 1998) ja varmasti kaikkien muistitietotutkimuksen parissa työskentelevien tuntema ja jo klassikoksikin muodostunut *The Oral History Reader* (Routledge, 1998, second edition 2006).

Robert Perksin luento käsiteli luottamuksellisuuden, kontrollin, suostumuksen ja tiedon tuottamisen kysymyksiä muistitiedon keräämisen, tallentamisen, arkistoinnin sekä yleisesti

muistitietotutkimuksen yhteydessä. Perks hahmotteli myös muistitietoon liittyvien eettisten kysymysten kehittymistä historiallisessa perspektiivissä. Muistitietotutkimuksen etiikan ajankohtainen tilanne nousi esitelmässä esille sekä yleisesti hyväksytyjen että kiistanalaisten teemojen luonnehdinnan kautta. Perks käsitteli muistitietotutkimuksen ja etiikan suhteen kehittymistä ja nykytilaa pohjaten näkemyksensä erityisesti British Libraryn runsaisiin muistitietokokoelmiin. British Libraryn suulliset muistitietokokoelmat sisältävät noin 55000 äänitettä, joista vanhimmat ovat peräisin 1890-luvulta. Perks jakoi esitelmässään muistitietoaineiston kolmeen tyyppiin: kenttänauhoituksiin, lahjoituksiin ja yritysten kanssa yhteistyössä tehtyihin projekteihin.

Robert Perksin mukaan muistitietotutkimuksen eettiset ongelmat ja kysymykset juontuvat British Libraryn muistitietoaineiston kohdalla kahdesta pääasiallisesta lähtökohdasta. Ensiksi aineistotyyppien erityispiirteet vaikuttavat aineistojen käyttöä ja tallennusta koskeviin eettisiin näkökulmiin. Eettisiä suosituksia ja normeja ei voida muodostaa mekaanisesti. Keskenään erityyppiset, eri tavoin ja eri lähtökohdista tallennetut aineistot tuottavat vaihtelevia eettisiä kysymyksiä, jotka vaativat yksilöityjä ratkaisuja. Toinen Perksin esiin nostama seikka liittyy muistitietoaineiston käyttöön, saatavuuteen ja jakeluun. British Libraryn suullista muistitietoaineistoa on digitoitu runsaasti, mikä toisaalta helpottaa aineiston saatavuutta, mutta nostaa esiin myös eettisiä ja tekijänoikeudellisia ongelmia ja kysymyksiä.

Perks erotti esitelmässään tekijänoikeuksien ja etiikan käsitteet. Hänen mukaansa tekijänoikeudet ovat lakiin liittyvä normatiivinen käsite, joka vaihtelee valtioiden kulloisenkin lainsäädännön mukaan. Etiikka muistitietotutkimuksen kohdalla ei ole yhtä tarkkarajaisesti määrittävä kuin tekijänoikeus, sillä se liittyy monimutkaisiin vuorovaikutussuhteisiin, joissa muistitietoa tuotetaan. Etiikka ei välttämättä noudata lainsäädäntöön sitoutuvaa normia, mutta on samankaltaista kaikkialla. Etiikka ja eettisyyteen liittyvät kysymykset ovat muistitietotutkimuksen yhteydessä universaalimpia ja samaan aikaan häilyvärajaisempia kuin tekijänoikeuskysymykset.

Muistitietotutkimuksen etiikkaa alettiin Robert Perksin mukaan pohtia 1960-luvulla. Keskusteluun ottivat osaa etenkin Yhdysvalloissa ja Iso-Britanniassa arkisto- ja kirjastotyöntekijät, mistä johtuen keskustelun aiheiksi nousivat pääasiallisesti lakiin ja tekijänoikeuksiin liittyvät kysymykset. Keskustelu muistitietotutkimuksen etiikasta laajeni 1980-luvulla, kun Alessandro Portelli ja Michael Frisch alkoivat puhua haastattelijan ja haastateltavan suhteen vaikutuksesta muistitietoon. Muistitietoa alettiin pitää yksiselitteisen lähteen sijasta monenlaisten vuorovaikutussuhteiden läpäisemänä prosessina. 1980-luvulla muistitietotutkimukseen vaikutti etenkin Iso-Britanniassa ”muisteluliike”, jonka yhteydessä muistitieto ja sen tallentaminen etenkin vanhojen ihmisten kohdalla käsitettiin välittämisen ja terapian kontekstissa. 1990-luvun nousevana trendinä muistitietotutkimuksen etiikassa olivat niin sanotut ”vahingoittuvat aikuiset”. Keskustelu kääntyi laillisen sensitiivisyyden suuntaan sekä tutkijan vastuuseen ja herkkyyteen suojella aikuisten informanttien oikeuksia. Nykyään tiedonvälityksen kehittymisen, nopeutumisen ja volyymin kasvamisen myötä laillisuuden viitekehys on noussut uudelleen keskeiseksi muistitietotutkimuksen etiikassa. Niinpä tiedonsuojelun ja sananvapauden teemat askarruttavat myös muistitiedon kanssa työskenteleviä.

Robert Perks eritteli esityksessään viisi eettistä periaatetta, joista ollaan laajasti yksimielisiä muistitietotutkimuksen piirissä. Eettinen muistitiedon tuottaminen ja käyttö edellyttävät ensinnäkin haastatteluprosessin selkeyttä ja sitä, että haastateltava on tietoinen prosessista ja laillisista oikeuksistaan. Toiseksi, tallennustilanteen ja tallennusten jälkikäytön täytyy olla kontrolloitua ja suunniteltua. Kolmas Perksin mainitsemista eettisistä periaatteista liittyy luottamuksellisuuden kysymyksiin, kuten haastateltavan oikeuteen rajoittaa aineiston

käyttöä sekä yksityisyyden ja anonymiteetin kunnioittamista. Neljäs periaate liittyy laajemmin luottamukseen, kuten tutkijan koulutuksella saavutettuun ammattitaitoon ja tahtoon toimia eettisesti. Tutkijalta vaaditaan myös herkkyyttä tulkita sekä oman että haastateltavan kulttuuriin, ikään, sukupuoleen ja seksuaalisuuteen liittyviä erityispiirteitä. Aineiston tallentamisen ja arkistoinnin tulee olla myös turvallista. Viides Perksin erittelemistä muistitietotutkijoiden yleisesti hyväksymistä eettisistä periaatteista on tekijänoikeuksien selkeys ja suostumuslomakkeiden käyttö. Muistitiedon tallennuksessa ja keruussa suostumuslomakkeiden käyttö on tärkeää sekä tutkijan tai muistitietoa tallentavan instanssin että haastateltavien oikeuksien kannalta, sillä ne selventävät kaikille osapuolille – haastateltavalle, tallentajalle sekä tutkijalle – heidän oikeuksiaan ja vastuutaan. Suostumuslomakkeiden käytöllä voidaan välttää monia aineiston tekijänoikeuksiin ja käyttöön liittyviä eettisiä ongelmia.

Perksin mukaan muistitietotutkimuksen etiikasta ja sen käytännöistä myös kiistellään. Keskeiset kiistakysymykset liittyvät haastateltavien anonymisointiin ja tieteenaloittain vaihteleviin käytäntöihin sen suhteen. Samoin haastatteluaineistojen arkistointiin liittyvistä kysymyksistä kiistellään muistitietotutkimuksen piirissä. Etenkin arkistoaineistojen uudelleenkäyttöön liittyy eettisiä ongelmia, sillä syy aineiston käyttämiseen samoin kuin tutkimuskonteksti voivat poiketa alkuperäisistä. Kulttuurierot aiheuttavat myös keskustelua ja kiistoja muistitietotutkimuksen etiikasta puhuttaessa. Aineistojen sisällöt sekä aiheet koetaan eri tavoin hyväksyttäväksi erilaisissa kulttuureissa ja suhtautuminen niiden arkistoinnin ja uudelleenkäytön kysymyksiin vaihtelee. Haastattelu- ja tutkimusprosesseihin liittyvät vuorovaikutus- tai yhteiskunnallisesti määrittävät suhteet eivät myöskään ole tasa-arvoisia, vaan erilaiset valtasuhteet ja rakenteet vaikuttavat niihin liittyviin eettisiin kysymyksiin ja käytäntöihin.

Lopuksi Perks esitteli muutamia muistitietotutkimuksen etiikan ajankohtaisia ja tulevaisuuden kysymyksiä, jotka liittyivät lähinnä uuteen tiedonvälitys- ja tallennusteknologiaan sekä internetiin. Perksin mukaan epäselvää on esimerkiksi se, kuinka hyvin haastateltavaa on mahdollista tiedottaa aineistojen tallennuksen ja käytön säännöistä ja riskeistä, jos hän ei tunne internetin kautta tapahtuvaa tiedonvälitystä. Tärkeää on myös pohtia, miten aineiston saatavuus ja käyttö internetin kautta vaikuttavat haastateltavan ja haastattelijan suhteeseen ja sen kautta myös tallennettavaan tietoon. Loppukeskustelussa sekä yleisö että Perks olivat yhtä mieltä siitä, että muistitietotutkimuksen etiikan kysymykset ovat vaikeampia ja moniulotteisempia kuin tekijänoikeuskysymykset.

Symposiumi jatkui iltapäivällä FT dosentti Ulla-Maija Peltosen luennolla, joka käsitteli sodan vaiettuja kertomuksia ja niihin liittyviä eettisiä kysymyksiä. Esitys perustui Peltosen omiin tutkimuksiin, jotka käsittelevät Suomen vuoden 1918 sisällissotaa, naispuolisia poliittisia vankeja vuosina 1939–1944 sekä inkeriläistä henkilöä, joka selviytyi Stalinin työleireillä vuosina 1930–1950. Peltosen esitelmän avainkäsitteitä olivat tutkimusetiikka, tiedon luonne, todellinen eettisyys, välittämisen etiikka sekä kokemuksen ja tunteen väliset yhteydet.

Ulla-Maija Peltosen mukaan tieto voidaan jakaa viralliseen tietoon tai toisenlaiseen tietoon. Virallinen tieto on yleistävää ja kokonaisuuksia rakentavaa ja tietyllä tavalla myös itsestään selvää, kun taas toisenlainen tieto on yksityiskohtaista, koettua ja pitkäaikaisiin aikarakenteisiin kiinnittyvää. Toisenlainen tieto voi olla vaiettua tietoa, yleisesti hyväksytystä tiedosta poikkeavaa ja sitä vastustavaa tietoa sekä heikkoa tai epävarmaa tietoa. Peltosen käsitteli luennossaan myös todellista eettisyyttä, välittämisen etiikkaa sekä vaikenemista, tabuja ja traumoja. Hän korosti, että tiedon luonteen tiedostaminen vaikuttaa tutkijaan ja tutkimukseen. Käsiteltyjen tietojen olemassaolosta antaa tutkijalle sekä mahdollisuuksia että valintatilanteita ja luo eettisiä kysymyksiä.

Peltosen mukaan muistitietotutkijan tutkimusetiikan on perustuttava monimutkaisem-
mille eettisille prosesseille kuin vain lainsäädännöllä. Todellinen eettisyys ulottuu mekaani-
sia sääntöjä laajemmalle eikä ole määriteltävissä useinkaan tyhjentävästi tai yleispätevästi.
Todellinen eettisyys ja eettiset valinnat vaativat tutkijalta mielikuvitusta, eläytymistä ja
vuorovaikutuksellista suhdetta sekä kulloisiinkin tutkittaviin että tutkijoiden yhteisöön.
Välittämisen etiikalla Peltonen tarkoitti sitä, että tutkijan on oltava kontaktissa tutkimuksen
eri osapuoliin ja niiden erityispiirteisiin voidakseen toimia eettisesti. Peltonen määritteli
yleisen eettisyyden haluksi, pyrkimykseksi ja tiedoksi toimia oikein.

Oral History and Ethics -symposiumin toisen päivän pääpuhujana oli YTT dosentti Arja
Kuula. Arja Kuula toimii kehittämispäällikkönä Tampereen yliopiston Yhteiskuntatieteelli-
sessä tietoaarkistossa vastaten erityisesti laadullisten aineistojen arkistoinnista ja niiden jat-
kokäyttöön liittyvistä kysymyksistä. Luennon aiheena oli laadullinen tutkimus ja tiedon
arkistoinnin etiikka. Kuulan mukaan laadullisen materiaalin arkistointi ei ole lainkaan itses-
tään selvää yhteiskuntatieteissä. Usein laadulliset aineistot yhteiskuntatieteellisessä tutki-
muksessa ovat jääneet vain yhden tutkijan ja yhden tutkimuksen käyttöön, eikä niiden
arkistointia ole katsottu eettiseksi tai edes tarpeelliseksi. Laadullisen aineiston kuten esi-
merkiksi muistitietoaineiston arkistoinnattomuutta on Kuulan mukaan perusteltu eettisillä
näköyksillä. Arkistoinnin epäeettisyyttä on argumentoitu muun muassa haastattelumate-
riaalin kontekstisidonnaisuudella sekä halulla suojella haastateltavia ja heidän oikeuksiaan.
Aineiston on katsottu sitoutuvan liian voimakkaasti alkuperäiseen tutkimus- ja haastattelu-
kontekstiin jotta sen arkistointi saatikka uudelleenkäyttö olisi mitenkään eettisesti perustel-
tavissa.

Kuula avasi esitelmässään uusia näkökulmia tavanomaisiin yhteiskuntatieteiden piirissä
esitettyihin arkistointia vastustaviin perusteluihin. Kuula totesi, että tutkijoiden halu jättää
tutkimusaineisto arkistoinnista saattaa enemmänkin liittyä tutkijan ja tutkimustulosten suo-
jeluun kuin haastateltavien suojeluun. Kuulan mukaan tutkija- ja tiedeyhteisön sisällä val-
litsee kova kilpailu, eikä tutkimusaineistoja mielellään jaeta kilpailevien tutkijoiden kanssa.
Aineistojen arkistointi asettaa myös niiden pohjalta tehdyn tutkimuksen eri tavalla avoi-
meksi tiedeyhteisön arvioinnille ja kritiikille. Usein myös tutkijan persoona, ääni ja vaiku-
tus haastattelutilanteeseen ovat avoimesti esillä haastatteluaineistossa, mikä saattaa aiheut-
taa tutkijassa kiusaantuneisuutta ja halua pitää haastatteluaineisto salaisena.

Arja Kuulan mukaan on tärkeää, ettei haastatteluaineistojen arkistoinnin riskejä yliar-
vioida. Usein tutkijat ovat vedonneet haastattelutilanteen emotionaalisuuteen ja haastatelta-
van ja haastattelijan luottamukselliseen ja jopa terapeuttiseen suhteeseen puolustaessaan
aineistojen arkistoinnattomuutta. Kuula korosti, että haastateltavat ovat ajattelevia ja haas-
tattelutilanteen tiedostavia ihmisiä, joita tutkijan ei ole tarpeellista ylisuojella. Haastatelta-
ville tulisi myös antaa mahdollisuus vaikuttaa tai jopa päättää aineiston arkistoinnista. Kuu-
la totesi, että haastateltavat eivät koe tutkijoita tai tutkimusta uhkana vaan pelkäävät enem-
mänkin, ettei jo tehtyä tutkimusta tai kerättyä tietoa hyödynnetä parhaalla mahdollisella
tavalla. On myös mahdollista ja luultavaakin, että haastateltava haluaa osallistua tiedon
kartuttamiseen omalla haastattelupanoksellaan eikä vain saavuttaa yhtä ”salaista terapiases-
siota” yhden tutkijan kanssa.

Arja Kuulan esityksen kantavia näkökulmia oli, että laadullisten haastatteluaineistojen
arkistointiin liittyvistä riskeistä ja niiden käytön etiikasta on ensiarvoisen tärkeää keskustel-
la. Keskustelu etiikasta ja arkistoinnista ei saa kuitenkaan perustua haastateltavien holhouk-
selle tai johtaa siihen. Tutkimuksen tulosten ja tutkijaan mahdollisesti kohdistuvan kritiikin
minimointi ei itsessään ole liiain riittävä syy aineistojen arkistoinnattomuudelle tai uudel-
leen käytön eettiselle kestämättömyydelle.

Helsingissä 3.-4.12. järjestettyyn *Oral History and Ethics* -symposiumiin sisältyi Robert Perksin, Ulla-Maija Peltosen ja Arja Kuulan luentojen lisäksi neljä työryhmää, joissa käsiteltiin muistitietotutkimuksen etiikkaa eri näkökulmasta. Työryhmien teemoina olivat vaietut muistot sukupolvet ylittävissä kontekstissa, luottamuksellisuus ja luottamuksen rakentaminen, eettisten kysymysten ennustettavuus sekä tilaan ja paikkaan liittyvät eettiset kysymykset. Kussakin sessiossa oli kolme tai neljä teemaan liittyvää esitelmää hyvin kansainväliseltä joukolta muistitietotutkijoita. Jokaista työryhmää veti yksi tai kaksi teemaan erityisesti perehtynyttä asiantuntijaa. Työryhmien vetäjien lisäksi myös kuulijat saivat mahdollisuuden kommentoida esityksiä sekä osallistua niihin liittyvään keskusteluun.

Symposiumi päättyi loppukeskusteluun, jossa ryhmien vetäjät esittivät yhteenvedot työryhmissä pidetyistä esitelmistä sekä niitä yhdistävistä kantavista teemoista. Anonymiteetin kysymykset, joita myös Robert Perks ja Arja Kuula olivat käsitelleet esitelmissään, nousivat keskeisiksi myös useissa sessioiden esityksissä. Työryhmissä oli keskusteltu muun muassa eri tieteenalojen erilaisesta suhteesta anonymiteettiin sekä anonymisoinnin rajoista. Myös tutkijan persoona ja sen vaikutus tutkimukseen ja eettisiin valintoihin olivat keskeisiä teemoja sessioissa käydyissä keskusteluissa. Loppuyhteenvedossa FT tutkija Outi Fingerroos Jyväskylän yliopistosta totesi, että muistitietotutkimuksen etiikka ja eettiset kysymykset ovat voimakkaasti kontekstisidonnaisia. Ne ovat osa kommunikaation ja dialogin prosessia niin tutkijan ja tutkittavan kuin tutkijan ja tiedeyhteisön välillä. Muistitietotutkimuksen etiikkaan ja siihen kytkeytyvään keskusteluun vaikuttavat myös kulloisenkin tutkimuksen asema ja paikka tiedeyhteisössä ja yhteiskunnassa. Etiikka on kaikkialla ja siitä on tärkeää keskustella, vaikka se onkin vaikeasti määrittyvää.

FM Ulla Savolainen on jatko-opiskelija Helsingin yliopiston Folkloristiikan laitoksella ja tekee väitöskirjatutkimusta Siirtokarjalaisten myyttisestä historiasta.

FOHN -verkoston ja sen ylläpitämän sähköpostilistan jäseneksi voi liittyä lähettämällä sähköpostia osoitteeseen FOHN@finlit.fi.

